

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2023 roku

Sąd Rejonowy w Nakle nad Notecią III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Wojciech Kokociński

Protokolant: sekretarz sądowy Martyna Stanecka

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2023 roku w Nakle nad Notecią

na rozprawie sprawy

z wniosku A. Z.

z udziałem Gminy w N.

o przyznanie wynagrodzenia opiekunowi prawnemu za opiekę nad całkowicie ubezwłasnowolnioną K. S.

postanawia

1. przyznać A. Z. PESEL (...) wynagrodzenie w kwocie 600 (sześćset) złotych miesięcznie począwszy od miesiąca lipca 2023 roku za sprawowanie funkcji opiekuna prawnego dla całkowicie ubezwłasnowolnionej K. S. i ustalić, że wynagrodzenie to będzie wypłacane ze środków publicznych – środków Gminy N. na podstawie przepisów ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej;
2. w pozostałym zakresie oddalić wniosek;
3. stwierdzić, że wnioskodawczyni i uczestnik ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie

Sędzia Sądu Rejonowego Wojciech Kokociński

Sygn. akt: III RNs 75/23

UZASADNIENIE

A. Z. w dniu 17 lipca 2023 roku złożyła wniosek o przyznanie wynagrodzenia za sprawowanie funkcji opiekuna prawnego dla całkowicie ubezwłasnowolnionej K. S.. Wnioskodawczyni wskazała, że postanowieniem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 28 października 2022 roku wydanym w sprawie I Ns 17/22 K. S. została całkowicie ubezwłasnowolniona z powodu upośledzenia umysłowego umiarkowanego stopnia. Wnioskodawczyni podała, iż poszukiwanie kandydata na opiekuna prawnego dla ubezwłasnowolnionej nie było łatwe. Chętnych na pełnienie funkcji opiekuna nie było w instytucjach znajdujących się na terenie Miasta i Gminy N.. O poszukiwaniu kandydata na opiekuna (...) i Burmistrz Miasta i Gminy N. ogłosił także na stronie internetowej. A. Z. domagała się przyznania wynagrodzenia miesięcznego w maksymalnej wysokości, albowiem K. S. jest trudną podopieczną z uwagi na upośledzenie intelektualne, styl życia, brak chęci współpracy czy środowisko rodzinne. Wnioskodawczyni wniosła o przyznanie wynagrodzenia ze środków publicznych, gdyż jej podopieczna otrzymuje rentę socjalną w wysokości 1.100 złotych i nie posiada majątku. Powyższa kwota, w ocenie opiekuna, wystarcza na zaspokojenie podstawowych potrzeb podopiecznej związanych z jej utrzymaniem, lecz nie jest dostateczna na pokrycie wynagrodzenia wnioskodawczyni. W uzasadnieniu swojego stanowiska A. Z. wskazała, iż jest osobą obcą dla K. S.. Nadto wnioskodawczyni podjęła się funkcji opiekuna, albowiem poszukiwanie kandydata przez (...) okazały się bezskuteczne, a nikt z rodziny nie podjął się pełnienia tej funkcji.

Uczestniczka Gmina N. pismem z dnia 18 sierpnia 2023 roku wniosła o oddalenie wniosku. Jednocześnie wymieniona domagała się zobowiązania wnioskodawczyni do przedłożenia szeregu dokumentów, w tym m.in. wystąpienia do ZUS/Oddział w B. o przedłożenie dokumentu na potwierdzenie pobieranych przez K. S. świadczeń, ich wysokości, w tym renty rodzinnej, świadczenia uzupełniającego i innych związanych z niepełnosprawnością, przedłożenia przez wnioskodawczynię dowodu na okoliczność stopnia niepełnosprawności, względnie orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS o całkowitej niezdolności do pracy i samodzielnej egzystencji K. S., zaświadczeń o wysokości zgromadzonych środków na rachunku całkowicie ubezwłasnowolnionej oraz do udokumentowania podjętych przez A. Z. czynności związanych z pełnioną funkcją. W uzasadnieniu swojego stanowiska Gmina N. wskazała, iż brak informacji, których przedłożenia żąda, nie pozwala na ustosunkowanie się do przedmiotowego wniosku. Zdaniem wymienionej brak jakichkolwiek faktów czy dowodów potwierdzających zasadność wniosku przemawia za jego oddaleniem. Uczestniczka w całości zakwestionowała wypłatę wynagrodzenia A. Z. ze środków publicznych wskazując, że wymieniona nie udowodniła, iż całkowicie ubezwłasnowolniona nie posiada majątku. Gmina N. wskazała na treść art. 162 § 1 kro, wedle którego „Sąd opiekuńczy przyzna opiekunowi za sprawowanie opieki na jego żądanie stosowne wynagrodzenie okresowe albo wynagrodzenie jednorazowe w dniu ustania opieki lub zwolnienia go od niej”. Natomiast § 3 w/w przepisu stanowi, że „wynagrodzenie pokrywa się z dochodów lub z majątku osoby, dla której opieka została ustanowiona, a jeżeli osoba ta nie ma odpowiednich dochodów lub majątku, wynagrodzenie jest pokrywane ze środków publicznych na podstawie przepisów o pomocy społecznej”. Mając na uwadze powyższe, uczestniczka wskazała, iż wynagrodzenie przyznaje sąd biorąc pod uwagę zakres podejmowanych działań i sprawowanej opieki, a nie za samo ustanowienie kogoś opiekunem prawnym. Ponadto zdaniem uczestniczki, zgodnie z treścią art. 162 § 1 k.r.o. wypłata wynagrodzenia może nastąpić w postaci wynagrodzenia jednorazowego wypłaconego w dniu ustania opieki lub zwolnienia opiekuna. W ocenie uczestniczki, opiekun prawy winien wykazać zakres, częstotliwość i czasochłonność podejmowanych czynności. Powyższe, zdaniem Gminy N., nie zostało wykazane, toteż nakład pracy należy ocenić jako nieznaczny, co przemawia za oddaleniem wniosku.

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią z dnia 29 czerwca 2023 roku w sprawie III RNs 165/22 dla całkowicie ubezwłasnowolnionej K. S. z urzędu ustanowiono opiekuna prawnego w osobie A. Z., pracownika Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią, albowiem nikt z rodziny ubezwłasnowolnionej nie mógł pełnić funkcji jej opiekuna. Opiekun został powołany do reprezentowania podopiecznej i dokonywania w jej imieniu czynności prawnych i dysponowania jej dochodami. Jednocześnie opiekuna prawnego zwolniono z obowiązku sporządzenia spisu inwentarza majątku całkowicie ubezwłasnowolnionej K. S. oraz zobowiązano do regularnego składania, raz w roku, sprawozdań z powierzonej opieki.

Dowód: zeznania wnioskodawczyni A. Z. /k.24v-25 akt/;

akta III RNs 165/22 Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią.

Całkowicie ubezwłasnowolniona K. S. ma 36 lat, aktualnie mieszka w mieszkaniu socjalnym w P. wraz z matką i dwiema siostrami. K. S. jest osobą upośledzoną umysłowo w stopniu umiarkowanym. Utrzymuje się z renty socjalnej w kwocie 1.125 zł miesięcznie. Uczestniczka posiada orzeczenie o całkowitej niezdolności do pracy. K. S. nie posiada żadnego majątku. Wymieniona ma długi. Środki, które otrzymuje uczestniczka nie są wystarczające na pokrycie wszystkich kosztów jej utrzymania.

Dowód: zeznania wnioskodawczyni A. Z. /k.24v-25 akt/;

orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 02 września 2010 roku /k. 20 akt/;

zaświadczenie z ZUS o. w B. dnia 13 września 2023 roku /k. 21 akt/;

decyzja ZUS z dnia 17 września 2010 roku /k. 22 akt/.

Opiekun prawny całkowicie ubezwłasnowolnionej - A. Z. jest dla podopiecznej osobą zupełnie obcą, funkcję opiekuna pełni od dnia 29 czerwca 2023 roku, ma 43 lata, zamieszkuje w N., jest zatrudniona w Sądzie Rejonowym w Nakle nad Notecią na stanowisku sekretarza, aktualnie w pełnym wymiarze czasu pracy ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 3.000 zł netto, swoje obowiązki zawodowe wykonuje od poniedziałku do piątku w godzinach od 7:00 do 16:00. Wnioskodawczyni jest zamężna, na wychowaniu posiada syna w wieku 20 lat, który pozostaje na jej utrzymaniu. A. Z. jest opiekunem prawnym dla swojej matki oraz kuratorem dla siostry K. M. S.. A. Z. nie pobiera jeszcze wynagrodzenie za opieki i kuratele nad pozostałymi podopiecznymi. Opiekun okresowo odwiedza podopieczną w jej mieszkaniu socjalnym, jest także w stałym kontakcie telefonicznym zarówno z podopieczną jak i z jej matką. Opiekun dojeżdża do P. swoim samochodem każdorazowo pokonując odległość około 8 km w jedną stronę, co wiąże się z kosztami zakupu paliwa. A. Z. od momentu powierzenia jej funkcji opiekuna całkowicie ubezwłasnowolnionej K. S. podjęła szereg działań w celu ustabilizowania sytuacji materialnej, osobistej i zdrowotnej podopiecznej. Założyła konto, na które wpływa renta podopiecznej i przekazuje środki matce K. S. w dwóch ratach. Zasiłek pielęgnacyjny w całości przelewany jest na konto czynszu za mieszkanie. K. S. miała zostać eksmitowana z mieszkania, albowiem skończyła się 5-letnia umowa najmu lokalu socjalnego, a dochód podopiecznej przekraczał próg, przez co nie można było przedłużyć przedmiotowej umowy. Opiekun reprezentował K. S. w przedmiotowym postępowaniu. Całkowicie ubezwłasnowolniona została eksmitowana, jednakże z mieszkaniem socjalnym. Wnioskodawczyni udało się porozumieć z Gminą i (...), dzięki czemu K. S. będzie dalej zamieszkiwać w tym samym mieszkaniu, lecz na podstawie nowej umowy. Dotychczas nie było potrzeby wizyt lekarskich z podopieczną. Opiekun podjął czynności zmierzające do przyznania podopiecznej świadczenie 500+ dla osób niezdolnych do egzystencji. W tym zakresie jednak K. S. nie współpracuje, albowiem nie stawiała się na wymaganą wizytę lekarską. Opieka nad całkowicie ubezwłasnowolnioną przebiega bardzo problematycznie. Matka K. S., która pełni faktyczną opiekę nad córką, utrudnia realizację opieki. Na początku otrzymywała całość renty córki, po czym po kilku dniach przychodziła kilka razy w tygodniu do opiekuna prosząc o pieniądze na jedzenie. Matka K. S. ingeruje w życie córki, dyryguje pieniędzmi. W rodzinie są ciągle kłótnie, pomówienia. Całkowicie ubezwłasnowolniona zadaje się ze zdemoralizowanym mężczyzną, który wykorzystuje ją finansowo, nadużywa alkoholu. Wówczas opiekun musi ustalać, gdzie przebywa podopieczna. Sytuacje takie są czasochłonne, kłopotliwe, rodzina podopiecznej traktuje opiekuna jak opiekunkę społeczną przez co wizyty u podopiecznej są rzadsze niż na początku. Podopieczna wraz z partnerem pija alkohol, wówczas kontakt z nią jest utrudniony, nie da się z nią porozumieć. Środowisko życia K. S., jej relacje z rodziną wpływają negatywnie na sposób wykonywania opieki prawnej.

Dowód: zeznania wnioskodawczyni A. Z. /k.24v-25akt/;

dane z systemu PESEL-SAD /k. 4 akt/;

orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 02 września 2010 roku /k. 20 akt/;

zaświadczenie z ZUS o. w B. dnia 13 września 2023 roku /k. 21 akt/;

decyzja ZUS z dnia 17 września 2010 roku /k. 22 akt/;

akta III RNs 165/22 Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: dokumentów w postaci: danych z systemu PESEL-SAD / k.4 akt/, orzeczenia lekarskiego orzecznika ZUS z dnia 02 września 2010 roku /k. 20 akt/, zaświadczenia z ZUS o. w B. dnia 13 września 2023 roku /k. 21 akt/, decyzji ZUS z dnia 17 września 2010 roku /k. 22 akt/, akt III RNs 165/22 Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią oraz zeznań wnioskodawczyni A. Z. /k. 24v-25akt /.

Przedstawione dokumenty nie budzą wątpliwości, zostały sporządzone w przepisanej formie i przez upoważnione do tego organy, nie noszą śladów manipulacji a ich prawdziwość nie była kwestionowana w toku postępowania.

Sąd dał wiarę zeznaniom **wnioskodawczyni A. Z. /k.24v-25 akt/** gdyż są one szczere, logiczne, jednoznaczne i konsekwentne, strona przedstawiła w nich sytuację ubezwłasnowolnionej K. S., jej dochody, wydatki, zobowiązania,

stan zdrowia, ponadto wnioskodawczyni szczegółowo opisała jakie wypełnia obowiązki wynikające ze sprawowania opieki nad podopieczną, kiedy i w jaki sposób to czyni, wskazała z jakimi kosztami to się wiąże, ile musi na to poświęcić swojego wolnego czasu jak również przedstawiła swoje dochody jakie osiąga ze stosunku pracy. Zeznania wnioskodawczyni nie nasuwają żadnych wątpliwości, są obiektywne i jednoznaczne, pozostają w zgodzie z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, wzajemnie się uzupełniają, A. Z. zeznawała w sposób wyważony, a Sąd nie znalazł powodów, dla których celowo mogłaby podawać nieprawdę.

Ustawą z dnia 6 listopada 2008 r. o zmianie ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw ustawodawca odstąpił od zasady nieodpłatności opieki i w znowelizowanym wówczas art. 162 § 1 kro przyjął zasadę odwrotną. W aktualnym stanie prawnym regułą jest więc odpłatność opieki prawnej, a stosowne wynagrodzenie okresowe albo jednorazowe przyznaje na żądanie opiekuna sąd opiekuńczy. Powinno ono być pokrywane z majątku osoby poddanej opiece lub z jej dochodów, a w ich braku - ze środków publicznych na podstawie przepisów o pomocy społecznej (art. 162 § 3 kro).

Wspomniany art. 162 § 3 kro mówi, że wynagrodzenie pokrywa się z dochodów lub z majątku osoby, dla której opieka została ustanowiona, a jeżeli osoba ta nie ma odpowiednich dochodów lub majątku, wynagrodzenie jest pokrywane ze środków publicznych na podstawie przepisów o pomocy społecznej. Z kolei art. 18 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r. poz. 2268 ze zm.) stanowi, że do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej realizowanych przez gminę należy wypłacanie wynagrodzenia za sprawowanie opieki, a art. 36 pkt 1 ust. h stanowi, że świadczeniami z pomocy społecznej są właśnie świadczenia pieniężne w postaci wynagrodzenia należnego opiekunowi z tytułu sprawowania opieki przyznanej przez sąd. W myśl natomiast art. 53a cytowanej ustawy wynagrodzenie za sprawowanie opieki wypłaca się w wysokości ustalonej przez sąd i wynagrodzenie to obliczone w stosunku miesięcznym nie może przekraczać 1/10 przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, bez wypłat nagród z zysku, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za okres poprzedzający dzień przyznania wynagrodzenia. Zgodnie z przepisami obowiązującymi w chwili orzekania maksymalne wynagrodzenie opiekuna w stosunku miesięcznym nie mogło przekraczać 734 zł albowiem przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku we wrześniu 2023 roku wynosiło 7333,73 zł. (Obwieszczenie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia z dnia 19 października 2023 r. w sprawie przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku we wrześniu 2023 roku). Podkreślenia wymaga fakt, iż w aktualnym stanie prawnym nie tylko zarząd majątkiem podopiecznego (w poprzednim stanie prawnym sąd opiekuńczy mógł przyznać opiekunowi stosowne wynagrodzenie tylko w sytuacji, gdy z opieką związany był zarząd majątkiem wymagający znacznego nakładu pracy), ale również osobiste starania o osobę podopiecznego i piecza nad nim wymagają często znacznego poświęcenia własnego czasu kosztem pracy zarobkowej lub odpoczynku, co uzasadnia wynagrodzenie starań opiekuna.

Zasada sprawowania opieki bez wynagrodzenia, z wyjątkiem dotyczącym jedynie znacznego nakładu pracy na zarząd majątkiem podopiecznego była kwestionowana już w okresie jej obowiązywania, dostrzegano bowiem, że osobiste starania o osobę podopiecznego i piecza nad nim wymagają często znacznego poświęcenia własnego czasu kosztem pracy zarobkowej lub odpoczynku. Wprowadzenie w to miejsce ogólnej zasady wynagradzania opiekuna podyktowane było również niechęcią do podejmowania obowiązków opiekuna (w szczególności - wobec osoby całkowicie ubezwłasnowolnionej) powodowaną zarówno obawami przed niepodołaniem obowiązkowi sprawowania pieczy i zarządu sprawami majątkowymi podopiecznego, jak i obawą przed poniesieniem kosztów sprawowania objętej funkcji, mimo ustawowej regulacji (art. 163 kro) dochodzenia zwrotu poniesionych nakładów i wydatków (zob. uzasadnienie do projektu ww. ustawy a także: J. Strzebińczyk, w: System prawa prywatnego, T. 12, pr. zbior., Warszawa 2003, s. 793; L. Kociucki, Opieka nad małoletnim, Warszawa 1993, s. 168-169; M. Andrzejewski, Prawo rodzinne i opiekuńcze, Warszawa 2004, s. 214; S. Kalus, w: H. Ciepla, B. Czech, T. Domińczyk, S. Kalus, K. Piasecki, M. Sychowicz: Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, Warszawa 2006, s. 896). Geneza nowej regulacji i cele, jakie przyświecały jej wprowadzeniu nie mogą być pomijane przy stosowaniu art. 162 kro w obecnym brzmieniu. Wskazuje to, w szczególności, na potrzebę takiej wykładni tego przepisu, która pozwoli na urzeczywistnienie intencji ustawodawcy, że prawo do wynagrodzenia za opiekę prawną jest regułą, zaś jego § 2, dopuszczający odstępstwa

od tej reguły, nie powinien być, jako wyjątkowy, interpretowany rozszerzająco. Tym samym, nie jest dopuszczalna taka wykładnia art. 162 § 2 kro, która de facto prowadzi do wyłączenia spod działania normy ustanowionej w § 1 określonej kategorii osób. Obowiązująca aktualnie zasada odpłatności opieki doznaje wyjątków enumeratywnie wymienionych w § 2 art. 162 kro. Zgodnie z jego treścią, wynagrodzenia opiekunowi prawnemu nie przyznaje się m.in. wówczas, gdy sprawowanie opieki czyni zadość zasadom współżycia społecznego. Ocena czy przesłankę tę można uznać za spełnioną odnosić się winna do zindywidualizowanych, szczegółowo zbadanych i ustalonych okoliczności konkretnej sprawy i opierać na ich wnikliwej analizie. Bliskie pokrewieństwo łączące opiekuna prawnego z podopiecznym może wskazywać na możliwość występowania przytoczonej wyżej przesłanki odmowy przyznania opiekunowi wynagrodzenia na podstawie art. 162 § 2 kro. Stwierdzenie jednak, że przesłanka ta realizuje się w okolicznościach konkretnej sprawy wymaga ponadto ustalenia, że podejmowane przez opiekuna prawnego działania i nakład jego pracy mieszczą się w ramach tego, czego z powołaniem się na zasady współżycia społecznego można od niego oczekiwać. W polskiej obyczajowości za naturalną i zgodną z zasadami współżycia społecznego uznaje się sytuację, gdy dorosłe dzieci udzielają będącym w potrzebie rodzicom pomocy i wsparcia, zarówno materialnego jak i w formie osobistych starań. Jednakże to, czego można wymagać od osoby bliskiej z powołaniem się na zasady współżycia społecznego, ma swoje granice. Określenie tych granic zależy zaś od wielu indywidualnych czynników - w tym m.in. od relacji panujących w danej rodzinie, istnienia innych osób, od których również można wymagać zaangażowania w opiekę nad ubezwłasnowolnioną, od możliwości i faktycznego zakresu starań oraz nakładu pracy opiekuna, czy wreszcie także od sytuacji materialnej podopiecznej.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy podkreślić, że w świetle przeprowadzonych dowodów i ustalonego na ich podstawie stanu faktycznego wnioszek opiekuna A. Z. o przyznanie comiesięcznego wynagrodzenia za sprawowanie opieki nad całkowicie ubezwłasnowolnioną K. S. zasługiwał na częściowe uwzględnienie, za czym przemawiały następujące względy. Po pierwsze należy podkreślić, że od samego początku objęcia funkcji opiekuna nakład pracy związany z pełnieniem przez A. Z. funkcji opiekuna nad całkowicie ubezwłasnowolnioną K. S. jest dość znaczny, opiekun musiał od razu podjąć wiele czynności mających na celu ustabilizowanie sytuacji materialnej, osobistej i zdrowotnej podopiecznej, wnioskodawczyni złożyła w imieniu podopiecznej wnioszek o przyznanie świadczenia dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji, ponadto uregulowała sytuację materialną i życiową podopiecznej, udało jej się wywalczyć mieszkanie socjalne dla całkowicie ubezwłasnowolnionej. Większość czynności związanych z wyżej opisanymi działaniami wnioskodawczyni podejmowała poza godzinami pracy i wiązały się one z koniecznością jej osobistego stawiennictwa w urzędach i instytucjach oraz dojazdami do B., czy do instytucji znajdujących się na terenie N., co pociągało za sobą dodatkowe koszty a przede wszystkim niosło ze sobą poświęcenie przez wnioskodawczynię jej wolnego czasu, przy czym sytuacja podopiecznej powoduje, że opiekun nadal będzie zmuszony podejmować szereg czynności w celu jak najkorzystniejszego załatwienia w/w spraw dla podopiecznej, brania w nich osobistego udziału, przygotowywania pism urzędowych, podejmowania innych koniecznych działań, co będzie oznaczać dla opiekuna ponoszenie kolejnych wydatków oraz przeznaczanie na to swojego wolnego czasu. Sąd ustanawiając z urzędu opiekuna dla całkowicie ubezwłasnowolnionej K. S. w osobie A. Z. (która od samego początku reprezentuje podopieczną i dokonuje w jej imieniu szereg czynności prawnych, z czego od samego początku opiekun wywiązuje się bardzo dobrze), zobowiązał także opiekuna do składania okresowych sprawozdań z pełnienia opieki. Nie bez znaczenia pozostaje również fakt, że wnioskodawczyni jest osobą zupełnie obcą dla podopiecznej, podjęła się pełnienia funkcji opiekuna albowiem nikt z rodziny ubezwłasnowolnionej nie mógł zostać opiekunem prawnym K. S. a (...) w N. nie znalazł innych chętnych. Wnioskodawczyni pracuje na pełen etat w Sądzie Rejonowym w Nakle nad Notecią. Swoją wolny czas, który normalnie służyłby jej do odpoczynku i dla rodziny częściowo musi poświęcać do załatwiania spraw swojej podopiecznej, do której także okresowo się udaje pokonując swoim samochodem jednorazowo odległość około 8 km. Biorąc to wszystko pod uwagę zdecydowanie w niniejszej sprawie nie można mówić o nieznacznym nakładzie pracy opiekuna a wręcz odwrotnie, o licznych obowiązkach, które na nim ciąży, z czym wiążą się nie tylko określone koszty ale przede wszystkim znaczna ilość wolnego czasu. Opiekun jest w stałym kontakcie z podopieczną i jej matką, interesuje się jej losem. W sprawie nie ulega żadnym wątpliwości, że całkowicie ubezwłasnowolniona K. S. nie posiada majątku ani dochodów, z których możnaby pokryć wynagrodzenie opiekuna, jedynym źródłem jej utrzymania jest renta socjalna w kwocie około 1.125 złotych, która z ledwością wystarcza na skromne utrzymanie i przeznaczenie z tej kwoty

jakiegokolwiek sumy co miesiąc na wynagrodzenie dla opiekuna pozbawiłoby ubezwłasnowolnioną środków do życia. Powyższe powoduje, że wynagrodzenie dla opiekuna prawnego powinno zostać wypłacone ze środków publicznych i obowiązek ten musi obciążać właściwą gminę.

Zdaniem Sądu ilość obowiązków, nakładu pracy, zaangażowania, ponoszonych wydatków i wolnego czasu, który wnioskodawczyni poświęca swojej podopiecznej w związku z wykonywaniem funkcji opiekuna dla osoby całkowicie ubezwłasnowolnionej w pełni uzasadnia przyznanie jej wynagrodzenia miesięcznego, jednakże nie w tak dużej wysokości jak zażądała tego wnioskodawczyni albowiem nie wykazała ona, aby konieczna była w tym wypadku kwota 734 złote wynagrodzenia na pokrycie wszelkich wydatków związanych ze sprawowaniem opieki nad K. S. (wnioskodawczyni nie pełni bowiem osobistej opieki nad ubezwłasnowolnioną), dlatego też w realiach niniejszej sprawy Sąd uznał, że adekwatna będzie kwota 600 zł i w takiej też wysokości Sąd przyznał opiekunowi wynagrodzenie miesięczne za sprawowanie opieki biorąc pod uwagę nakład pracy wnioskodawczyni, zakres obowiązków, ponoszone koszty oraz ilość czasu wolnego poświęcanego na rzecz podopiecznej. Sąd przyznał wynagrodzenie na rzecz opiekuna prawnego ze środków publicznych, ponieważ całkowicie ubezwłasnowolniona K. S. nie posiada majątku ani dochodów, które można by na ten cel przeznaczyć. Wynagrodzenie za sprawowanie opieki dla osoby całkowicie ubezwłasnowolnionej dotyczy całości obowiązków opiekuna związanych z pełnieniem tej funkcji przez czas nieokreślony, aż do momentu rezygnacji opiekuna lub zwolnienia go przez sąd i uwzględnia nakład pracy, podejmowane działania, związane z tym koszty, wydatki i ilość wolnego czasu przeznaczanego przez opiekuna przez cały czas trwania opieki nad osobą całkowicie ubezwłasnowolnioną.

Mając powyższe na względzie i kierując się treścią przytoczonych przepisów, Sąd przyznał A. Z. wynagrodzenie w kwocie 600 złotych miesięcznie za sprawowanie funkcji opiekuna dla całkowicie ubezwłasnowolnionej K. S. począwszy od miesiąca lipca 2023 roku (tj. od momentu złożenia wniosku) oraz ustalił, iż wynagrodzenie to będzie wypłacane ze środków publicznych – środków Gminy N., a w pozostałym zakresie wniosek oddalił jako niezasadny.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. stwierdzając, że wnioskodawczyni i uczestniczka ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie. Powyższe rozstrzygnięcie zgodne jest z ogólną regułą przyjętą w powołanym przepisie, że w postępowaniu nieprocesowym każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie, co oznacza, że każdego z nich obciążają koszty dokonanej przez niego czynności oraz czynności podjętej w jego interesie.

Sędzia Sądu Rejonowego

/Wojciech Kokociński/